

Zprávy z farnosti

12/2012

Závěr roku je tématem těchto dní. S církví to vždy prožíváme s určitým náskokem. Tak zvaný církevní rok již skončil a blížíme se ke konci roku občanského. Co je ale každoročně obsahem těchto dní?

Dá se to vyjádřit jedním slovem: ADVENT. Příchod našeho Pána Ježíše Krista. Ještě před týdnem, v závěru církevního roku, „Slavnost Krista Krále“, a nyní, „malé dítě v betlémské stáji“. Na svátky narození malého Ježíška se děti těší. I my dospělí máme možnost se přenést ve svých vzpomínkách, jak jsme v dětství vánoce prožívali. Ale nezapomeňme, že ADVENT je také vyzváním myslet na druhý příchod Krista. Máme přehodnotit svůj život z víry. Využít tuto dobu k „novému začátku“ ve své snaze být dobrým křesťanem.

S odvahou a radostí do doby adventní!

To přeje

P. František

Úmysly Apoštolátu modlitby na rok 2012

Na každý měsíc jsou vyhlášovány úmysly Svatého otce k modlitbě za potřeby církve a za misi. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církev a obyvatele v České republice.

PROSINEC

1. Aby přistěhovalci po celém světě byli přijímáni s velkorysostí a opravdovou láskou, zvláště křesťanskými komunitami.
2. Aby se Kristus zjevil celému lidstvu světlem, které září z Betléma a zrcadlí se na tváři jeho církve.
3. Aby se naše rodiny působením Ducha Svatého stávaly společenstvím víry, naděje a lásky.

texty byly převzaty z www.jesuit.cz

Dušičkové rozjímání

Před chvílí jsme se vrátili z návštěvy hřbitova na Folknářích, kde jsme byli upravit hroby našich blízkých. Četl jsem bezděky epitafy na pomnících. Je to poučná četba. Socha anděla rozpráhujícího ochranitelsky náruč a dole nápis, oznamující, že zde v Pánu odpočívá..., vedle hrobka z leštěného mramoru zasypaná navátým listím a bez jediné květiny. Hroby vzorně udržované i propadlé a zarostlé trávou, bez označení, bez jména. Honosné věnce a stuhy se zlatými nápisy, či jen prostá kytice.

Vlastně bychom se měli pohybovat nesmírně opatrně a pietně, uvážíme-li, že za desetitisíce let existence civilizace jsou hroby našich předků rozesety všude pod našima nohama.

Hledím nepřítomně ven, kde za oknem monotónně šumí dešť. Vidím v duchu slepou vodu labských tůní, která jakoby nepatřila tomuto času, tuhle kalnou vodu sebevrahů a nešťastných lásek. Je Dušiček a mrtvů mají svá práva. Proti drtivosti jejich konečného argumentu jsme bezmocní. Věci se nepostřehnutelně proměňují, přejímají nové dimenze a vtahují nás do jiného jsoucna.

Vzpomínám si, jak jsem se před lety styděl za svůj strach před smrtí. S přibývajícím lety si zvykám na myšlenku, že keře jehličnanů, které jsem vypiplal z malých sazeniček ve vzrostlé krasavce, bude zalévat někdo jiný. Okruh živých se zmenšuje a svět našich vzpomínek je stále více zalidňován těmi, kteří jsou reální už jenom pro nás.

V kterési knize se píše, jak na hrobě francouzského důstojníka, padlého v první světové válce, připomíná se jeho ženě v epitafu, aby nezapomněla. Pod tím je po více než 40 letech připsáno: „Nezapomněla jsem“.

V nacistických koncentracích procházejí dnes hromadné výpravy kolem hald odstřižených vlasů a stínítek z lidské kůže. Lidé jsou s drtivou silou konfrontováni s faktem, že nic v tomto pomíjivém světě není definitivní.

Veršům Jana Zahradníčka, vyzdoraným na dusivé temnotě padesátých let, vděčíme za jasnozřivé rozpoznání onoho spásného „Znamení moci“ jako světla naděje pro tisíce bezejmenných existencí označených jen čísly. Přežili jen díky naději.

Stále znovu je vybojováván nejgigantičtější zápas lidských dějin. Člověk, vzpínající se svým duchem k absolutnu, shledává, zatěžkáván vahou vlastního těla, že je znovu a znovu přitahován zemí; touží překročit hranice stvořeného bytí a na konci všech lidských činů nalézá smrt.

O Oscaru Wildeovi se vypráví, že byl neobyčejně vtipný. Kdysi prý řekl svému příteli Robertu Rossovi: „Až budeme ležet ve svých porfyrových hrobech a začne se troubit k poslednímu soudu, nakloním se k tobě a zašeptám, Robbie, Robbie, dělejme, že neslyšíme...“.

Obávám se, že to nebude stačit. Počet sebevražd ve světě je prý několikrát vyšší, než udávají statistiky, jenže na žádném úmrtním listu dosud nefigurovala jako příčina smrti zabitá duše. Rozpor mezi tělem a duchem, tento tragický rozměr člověka, nelze překlenout žádnou vědní disciplínou. Mostem mezi oběma póly může být jen ten, který samojediný má dimenzi Absolutna.

Jde jen o to, kolik nás na konci života bude moci prohlásit, jako ona vdova po francouzském důstojníkovi: „Nezapomněl jsem!“

Ladislav Bumba (+2009)

Listopadové setkání seniorů

Opět jsme se sešli na setkání seniorů, které se uskutečnilo 11. listopadu na faře v Podmoklech. Sešlo se nás víc, než kdy jindy. Pepa Dušánek, Lída Šumová, Eva Kuncová, Mařenka Jirásková, Eliška Hučková, Marie Pernerová, Eva Mikšová a M. Neubertová.

Společné setkání jsme začali Korunkou k Božímu milosrdenství. Poté jsme se modlili Slavný růženec za nemocného Tomáška, paní Bartáčkovou, Janu Macháčovou, za děti Mikšovy, děti El. Hučkové, za Soňu, za dceru paní Pernerové, nemocnou paní Vacenovskou a paní Králikovou, která trpí nemocí motýlých křídel. Vzali jsme do svých myšlenek všechny lidi z Děčína, kteří jsou pokřtěni, ale nechodí do kostela, za mládež, která nevěří a za biřmovance, kteří od svého biřmování nebyli v kostele. Za ty všechny jsme prosili.

Po modlitbách bylo občerstvení z toho, co účastníci přinesli, káva a čaj. Při tom jsme se bavili o různých příhodách, které nás potkaly, nebo kterých jsme byli svědky. Setkání bylo velmi milé a každému z nás něco dalo a měli jsme pocit, že jsme zase blíže Pánu Bohu, Ježíši Kristu a jeho sv. Matce.

Rozešli jsme se v pokoji po modlitbě Otče náš a Zdravas Maria. Příští setkání bude 11. prosince 2012.

M. Neubertová

Stáří je krásný věk!

Benedikt XVI. navštívil v pondělí 12. listopadu 2012 pečovatelský dům pro seniory na jednom z římských pahorků – Janikulu. Papež se obrátil velice osobními a neformálními slovy nejenom k obyvatelům střediska, spravovaného komunitou Sant'Egidio, nýbrž zároveň ke světu stáří všeobecně:

Přicházím k vám jako římský biskup, avšak současně jako starý člověk na návštěvu ke svým vrstevníkům. Je zbytečné říkat, že dobře znám obtíže, problémy a omezení našeho věku a vím, že tyto nesnáze se pro mnohé z vás zhoršily vinou hospodářské krize. Člověk se někdy při dosažení určitého věku obrací do minulosti. Lituje, že se nemůže vrátit zpět do mládí, kdy byl plný energie a plánů do budoucna. Jsem si vědom těžkostí, které náš věk obnáší, ale přesto chci s hlubokým přesvědčením říci vám i všem starým lidem na světě, že stáří je krásné. Nedejme se uvěznit smutkem! Dostali jsme dar dlouhého života a ten je i v našem věku krásný, navzdory neduhům a omezením. Ať vaše tvář vždy vyzařuje radost z Boží lásky, a nikoli smutek.

Dlouhověkost je v Bibli vždy považována za Boží dar, pokračoval papež. Toto požehnání se dnes rozšířilo na mnohé lidi – společnost by si tohoto jevu měla všimnout a docenit ho, dodal. Namísto toho jsou staří lidé považováni za zbytečnou neproduktivní a nevykonnou přítěž, nezastíral Svátý otec převažující realitu. Osamělost dnešních seniorů jej přivedla k následující výzvě:

Myslím, že by bylo zapotřebí vyvinout větší úsilí – počínaje rodinami a veřejnými institucemi – aby staří lidé mohli zůstat u sebe doma. Moudrost života, kterou přinášíme, je velké bohatství. Kvalita společnosti – chci říci civilizace – se poměří tím, jak nakládá se seniory a jaké místo vyhrazuje ve společném životě starým lidem. Kdo vytváří prostor pro seniory a přijímá je, vytváří prostor pro život a jeho přijetí!

Naše dnešní setkání se uskutečňuje v evropském roce aktivního stáří a mezigenerační solidarity, připomněl dále Benedikt XVI. a upozornil na význam starých lidí pro růst mladých generací. Stáří je jako otevřená kniha, ve které mladí mohou nalézt cenné rady pro svou životní pouť, poznamenal papež.

Draží přátelé, v našem věku často zakoušíme, že potřebujeme pomoc druhých. Totéž zažívám i já. (...) Potřeba pomoci je základní životní podmínkou starého člověka. Chtěl bych vás vyzvat, abyste i v této zdánlivé závislosti spatřovali Boží dar. Podpora, doprovod a láska druhých lidí je milost, která je důležitá v každé životní fázi. Nikdo nemůže žít sám a bez pomoci – lidská bytost se utváří ve vztazích.

Přestože dny starého člověka se mohou zdát dlouhé a prázdné, může se tato životní fáze stát příležitostí k prohloubení vztahu s Bohem. Jedním z cenných zdrojů, které má stáří k dispozici, je modlitba, poukázal Benedikt XVI.

Modlitba starých lidí může ochránit svět a napomoci mu možná výrazněji než plahočení ostatních. Chtěl bych do vašich modliteb svěřit dobro církve a pokoj světa, zakončil papež svou promluvu v římském domově pro seniory. V závěru papež ještě připojil spatra pronášený improvizovaný pozdrav. Řekl, že jej dnešní návštěva posílila a že díky ní omládl. Ocenil také službu dobrovolníků komunity Sant'Egidio, které označil jako „viditelné anděly“. Benedikt XVI. rovněž zdůraznil, že v domově pro seniory nepozoroval rozdíly mezi chudými a bohatými.

Benedikt XVI., RadioVaticana.cz

Měsíční setkání chlapů ze severu – Vánoční besídka: 20. prosince 2012 v Krupce u Františka

Advent zatím bez konce

Než se nadějeme, uteče advent, utečou Vánoce i Silvestr. Dárky „od Ježíška“ ještě chvíli těší, z Ježíška v jesličkách nám zbude naše Pražské Jezulátko, a to už nám naděluje jen poštovní poukázky typu A, aby mělo na nové šatičky a střechu nad hlavou. Střechu lepší, než byla ta v Betlémě. Kostely nabitě o půlnoční lidmi se zase vyprázdní a zůstane hrstka věrných. Našel vůbec někdo v této době cestu ke Kristu? Nescvrkává se to Boží království každým rokem úmrtím „pravých“ katolíků? Ve chvíli takových obav je dobře si připomenout, koho bral Ježíš za svého života vážně. Jaké to lidi on vyhledával a chválil. Zacheus, Samařanka, Matouš, Magdalena, lotr na kříži. „Nejsi daleko od Božího království“, slyšeli od něho. Nejsou daleko od Božího království ani dnes např. manželé, usilující o udržení svého vzájemného vztahu. Rodiče, kteří nehází flintu do žita kvůli nezdrábným dětem. Když student nechce udělat díru do světa, ale jednou poctivě sloužit společnosti, tam je Boží království blízko. Kdekoli kdo pracuje poctivě, nešplhá a neintričuje, tam je Boží království blízko. Kde zdravotní sestra nepočítá hodiny, ale chce pomoci, tam je Boží království blízko. Kde lékař nehrozí odchodem kvůli penězům, tam je Boží království blízko. Krátce: všichni, kteří slouží bližním a používají darů, které dostali nezištně k dobru spoluobčanů, ať o Bohu vědí málo nebo vůbec nic, patří Ježíši Kristu (Mt 25, 37-40). Zaslouží si nazývat se ČLOVĚK. Na konci života je čeká překvapení. Bůh má totiž advent bez konce, lépe řečeno – dokud bude poslední člověk živ, čeká Bůh na jeho příchod. A tak můžeme meditovat po celý rok, kdy to království Boží začíná a kdo do něho směřuje. Možná, že tak rozeženeme naše obavy, obavy věrných katolíků.

Jan Rybář

Okénko do knihovny

autor: P. Petr Piťha
název: Svatí Cyril a Metoděj - Velehrad symbol a úkol
z obsahu: úryvek ze statí **Odkaz a úkol**

Aktuální je dále otázka národní identity a evropského sjednocení. Zkušenost s nacismem varuje před politicky zneužitým národním pocitem. Zkušenost s třídně pojatým sovětským internacionalismem varuje před uniformní jednotou. Jenže nacistická nadřazenost a pojem nadčlověka nemá nic společného s legitimním národním vědomím, které svůj národ nevyvyšuje, ale pravdivě si váží jeho hodnot a dovede být kritické k vlastním přehmatům a stínům. Jde o to, abychom se bez předsudků o sobě i o jiných mohli postavit jako rovní k rovným. Stejně tak není evropská jednota nějakou tupou a také nudnou uniformitou všem byrokraticky vnucenou, byť na základě nějakých nadnárodních dohod. V těchto otázkách musíme mít zdravý názor, protože nebezpečí nacionalismu jako zpolitizované národní myšlenky i sklouznutí Evropy na čistě byrokraticky definovaný systém konzumní společnosti reálně existují. Obě tato nebezpečí ve svých důsledcích mohou ohrozit demokracii a s ní svobodu národů i jedinců. Právě při řešení všech úkolů s procesem budování mírové, sjednocené Evropy jsou ideje cyrilometodějské dobrým vodítkem. Cyril

a Metoděj dokonale vysvětlili, co je různost v jednotě a proč je nutná. Ozřejmili ostatně i to, že oním jednotícím prvkem v Evropě je křesťanství. Z něho vzešla, rozkvetla a rozkošatila se evropská kultura. Z něho dodnes vědomě, nevědomky či dokonce s výhradami bere svou sílu. Pokud si to Evropa neuvědomí, bude trpět a může si přivodit i zánik. Pokud si my neuvědomíme, že k Evropě patříme už více než jedenáct století a že v ní máme své místo a roli, nemůžeme obstát. Pokud se nás sjednocená Evropa zeptá, kdo jsme a co přinášíme, musíme mít pohotově jasnou odpověď. Musíme také – opět v duchu cyrilometodějského odkazu – umět přednést své názory a přispět k tomu, aby budoucí Evropa byla prostorem svobodných spolupracujících národů.

Posledním, co je třeba více osvětlit, resp. zdůvodnit, je, proč je odklon od křesťanství pro Evropu i pro nás tak nebezpečný. Naříkáme na morální krizi, na každém kroku zakopáváme o nějaké neslušné jednání. Míra neslušnosti narůstá tak, že to vadí chodu života. Např. současná ekonomická krize byla vyvolána neslušným, podvodným jednáním. Je to tak se vším a ve všem. Odpověď je jasná. Lidé se nechovají podle Božího zákona, protože nad sebou nechtějí mít žádnou vrcholnou autoritu. Dnes se začínají vracet k Desateru, protože se ukazuje, že bez tohoto zákona nejde vytvořit žádný fungující právní řád. Naše současná legislativa a soudnictví jsou ve špatném stavu. I zde je cenný odkaz soluňských bratří, kteří nám přinesli hlubší pochopení zákona Božího a na jeho základě vytvořili naše první, jednoduché a dostatečné zákony státní. Myslím, že naším úkolem je obhájit naše občanství v království Božím, tj. svou víru a křesťanskou identitu, a zušlechťovat naše občanství civilní.

Mohli bychom nyní při vědomí současného stavu věcí a pod tíhou úkolů podlehnout dojmu nezvládnutelnosti a těžké depresi. Pozor: nebezpečí tu jistě jsou, ale není všechno jen shnilé a špatné. Je jistě hodně špatných i zlých lidí, je však daleko více lidí dobrých. Špatní a drzí jsou vždycky víc vidět a slyšet. Je třeba, aby promluvili hlasitěji ti slušní. Naším úkolem není převrátit svět. Naším úkolem je nést dál, co nám přinesli sv. Cyril a Metod. Poučit se přitom od nedávných buditelských generací a pracovat každý na svém místě, jak jen mohu. Nejprve na sobě, pak ve své rodině a okolí, v práci, při každé příležitosti. Mluvili jsme zde o mnoha velkých lidech, Sušilovi, Stojanovi, Wurmovi a dalších, ale pohyb ve společnosti způsobili dnes neznámí prostí i vzdělaní lidé, velehradští poutníci a cyrilometodějští ctitelé. Když žili, nebyli neznámí. Měli své jméno a jejich okolí je znalo. Neměli žádnou moc, byli to takzvaně bezvýznamní lidé a měli to těžké. Pohnuli Moravou, slovanským světem, dějinami Církve. dnes to bude probíhat stejně. Shromážděme se kolem Velehradu a jdeme do misí ve svých bydlištích. Nesme lidem zdravý rozum a radostnou zvěst Evangelia.

vybrala M. J.

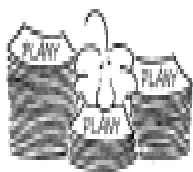

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 8:00 do 9:00 a po mši svaté od 11:00 do 11:30** (K. Macoun).

Seznam knih naleznete na našem webu.

Farní rada

Zpráva ze 7. zasedání Farní rady ze dne 11. listopadu 2012

Farní rada se sešla v neděli 11. listopadu. O čem farní rada jednala?

- **Prostory na faře**

Volné prostory na faře jsou již pronajaty. Byl zde otevřen obchod s kabelkami. Oslovovat lidi: „Přijďte se podívat, možná vás některý výrobek zaujme. Můžete upozornit i své známé, aby se obchod rozběhl a farnost tak získala tolik potřebné prostředky“.

- **Diskuse**

Diskuse o náplni činnosti farního společenství.

- **Tříkrálová sbírka**

V lednu příštího roku se opět uskuteční Tříkrálová sbírka. V pátek 4. ledna 2013 v 17:00 (možná již ve čtvrtek) otec František požehná koledníkům v kostele sv. Františka z Assisi na Husově náměstí. V sobotu 5. ledna 2013 v 10:00 vyjde průvod s koledníky od kostela v Podmoklech do Děčína I. Všichni jsou srdečně zváni. Od 15:00 se na zámku uskuteční čtení pohádek z Jizerských hor. O přestávce budou děti vyrábět pravé tříkrálové koruny.

Bylo by vhodné, aby 6. ledna 2013 mohli koledníci stát před kostelem, aby farníci, kteří budou přicházet na mši sv., mohli také do Tříkrálové sbírky přispět.

Dne 7. ledna 2013 navštíví koledníci spolu s panem Milošem Vavříčkou děčínský magistrát, kde se setkají s primátorem města.

- **Zpěvy v duchu Taizé**

V neděli 2. prosince 2012 proběhnou v zámecké kapli sv. Jiří adventní zpěvy v duchu Taizé.

zapsala Eva Pohořelá

Příští setkání Farní rady by se mělo uskutečnit v neděli 9. prosince 2012 v 18:45 (po večerní mši svaté).

Složení Farní rady římskokatolické farnosti Děčín IV – Podmokly pro léta 2012- 2014

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda
Jiří Málek	zástupce předsedy
Adam Musil	člen
Eva Pohořelá	zapisovatelka
Martin Škoda	člen
Jaroslava Škodová	členka ekonomické rady
Miloš Vavříčka	člen

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2012	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	7 450 Kč	1 997 Kč	4 112 Kč	Na církevní školy
Únor	8 387 Kč	1 018 Kč	4 260 Kč	Svatopetrský halěř
Březen	8 415 Kč	1 338 Kč	4 442 Kč	Na pojištění kostelů
Duben	9 990 Kč	2 135 Kč	786 Kč	Svatopetrská sbírka
			2 032 Kč	Na záchranu kostelů
Květen	5 044 Kč	1 171 Kč	0 Kč	
Červen	6 459 Kč	732 Kč	2 085 Kč	Na bohoslovce
Červenec	7 072 Kč	1 653 Kč	0 Kč	
Srpen	6 410 Kč	1 210 Kč	0 Kč	
Září	8 217 Kč	1 595 Kč	1 791 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	7 461 Kč	1 483 Kč	2 920 Kč	Na misie
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	74 905 Kč	14 332 Kč	22 428 Kč	

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2012	2. prosince
-----------------	--------------------

vlakové spojení (od 9. 12. jsou nové jízdní rády):

(cena 21 / 16 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!)

Děčín hl. nádr.	12:40	14:40	16:40	Dolní Žleb	15:03	17:03	19:03	21:03
Čertova Voda	12:48	14:48	16:48	Čertova Voda	15:07	17:07	19:07	21:07
Dolní Žleb	12:54	14:54	16:54	Děčín hl. nádr.	15:17	17:17	19:18	21:18

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

z toho, co se podařilo zjistit...

- ☞ **Poutní mše sv. v Bělé** – V sobotu 1. prosince 2012 od 16 hodin zveme všechny na poutní mši svatou do kostela svatého Františka Xaverského v Bělé. Zpívá děčínský chrámový sbor.
- ☞ **Adventní koncert** – Sbor CASD (Úzká 238/10, Děčín III - Staré město) pořádá 1. prosince 2012 od 17:00 komponovaný večer hudby a slova. Vystoupí hudební těleso Laudes.
- ☞ **Setkání seniorů** – Na adventní setkání seniorů přijďte 11. prosince 2012 v 14:30 na faru v Podmoklech. Srdečně zve Marie Neubertová a Lída Šumová.
- ☞ **Křeslo pro hosta** – Dne 13. prosince 2012 v 17:00 začíná v městské knihovně Děčín (ulice K. Čapka) setkání s vězeňským kaplanem B. Zámečnickem, který několik let působil ve věznici Valdice.
- ☞ **Promítání** – V pátek 14. prosince 2012 přijďte na naši faru shlédnout film **Lurdy**. Promítání začne v 19:00. Film je se slovenským dabingem.
- ☞ **Nenechte si ujít na ČT2** – V neděli 16. prosince bude v 15:45 na ČT2 odvysílán pořad **Arcibiskup s lidskou tváří**. Další informace na:
<http://www.ceskatelevize.cz/porady/10396391238-arcibiskup-s-lidskou-tvari/312298380030015/>.
- ☞ **Duchovní obnova pro děvčata** – pod vedením o. M. Šimáčka v penzionu kongregace sester Dcer Božské Lásky v Jiřetíně p. J. ve dnech 18.-20. ledna 2013 je určena pro věkovou kategorii zhruba od 14 do 18 let. Přihlásit se lze do 6. ledna 2013 na čísle 739 258 166, či e-mailem: marketafdc@seznam.cz.
- ☞ **Tyto a další informace** – na webu: <http://rkf.dc.podmokly.sweb.cz/> – navštivte naše/vaše stránky!

Dopis IV

Milí přátelé, měsíc utekl jako voda a já bych se s vámi ráda podělila o další zážitky.

Ve škole nám běží poslední čtvrtletí; 8. prosince totiž dětem začínají velké (měsíční) prázdniny. Na toto čtvrtletí jsem dostala nový úkol. Místo 6. a 7. třídy učím menší skupinky dětí, které mají problém s matematikou, ve čtvrté třídě – taky to není vždycky snadné, ale tím spíš je to skvělá praxe pro mé speciálně-pedagogické povolání :). A nejen to, člověk se toho tady tolik učí! V mnohem více i v mnohem důležitějších oblastech než jen oblasti vzdělávání.

Mezi mými studentky jsou dvojčata Cepo a Cepiso (viz. fotka). Když jsem sem přijela, přišly mi všechny děti stejné, teď už rozeznám i dvojčata! Zato nás s Magdou si děti pořád pletou (tedy alespoň naše jména), a tak už slyším i na jméno Magda :).

Tento pátek jsme byli s dětmi na školním výletě – jeli jsme do asi 25 km vzdáleného salesiánského centra. Obklopuje ho obrovské prostranství s hřišti, bazénem a pěknou přírodou, takže ideální místo pro naše děti, které se

jinak neustále pohybují ve špinavém slumovém městečku. Místní salesiáni si pro ně připravili parádní program – různé hry (mj. pokladovku), promítání filmu, koupání se v bazénu, skákací hrad a kromě toho snídani a oběd, jaké některé z nich možná nemají snad ani na Vánoce.

Jak už jsem se někdy zmiňovala, tak v páteční odpoledne s Magdou chodíváme do parku hrát si s dětmi – v salesiánské hantýrce se to nazývá oratoř. Znamená to, že kromě her pro děti připravíme taky nějaké pěkné povídky a nakonec se s nimi pomodlíme. Do oratoře nám chodí pomáhat 3 salesiánští prenovici. Jsme moc rády, že tu tak máme kamarády našeho věku (hned je víc legrace) a na volnočasové aktivity s dětmi nejsme samy. Zakouším tu, jaké to asi bylo, když Don Bosco chodil po Turíně a oslovoval tamější „bezprizorní“ kluky. Jednou jsme s Magdou přišly do parku a nebylo tam žádné z dětí, které tam obvykle chodily, a tak jsme si sedly do trávy a čekaly, jestli se někdo neobjeví. Pak mi ale došlo, že takto to asi fungovat nebude, a tak jsem vytáhla lítačí talíř a šla oslovit skupinku neznámých kluků, jestli si se mnou nechtějí jít hrát. Po krátkém zaváhání si jeden z nich dal říct a brzy se připojili i ostatní. Byl to pro mě skvělý zážitek!

MOC MOC MOC vám DĚKUJI za to, jak jste se zapojili (i se svými známými a přáteli) do sbírky oblečení pro naše děti! Kapacita toho, co transport může pobrat, už je naplněná! Naše vděčnost patří i těm, kteří se chtěli zapojit, ale pro omezenost místa museli být odmítnuti. Je to opravdu nádherné, jakou rychlostí se tato prosba rozšířila a kolik lidí se ozvalo, i ti, kteří mě vůbec neznají. Všechny vás zahrnuji do svých modliteb! Prosím, vy, co jste mou prosbu posílali dál, pošlete stejným lidem i toto mé poděkování!

Vaše Anežka, 3.11.2012, Afrika

Modlitba ve stáří z roku 1567

- Pane, Ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý.
Chraň mě před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říct.
- Zbav mě velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých.
Nauč mě, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat, ale abych přitom nevrstal a neporučnickoval.
- Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti nerozdávat, ale Ty, Pane, víš, že bych si rád udržel pár svých přátel.
Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže.
- Přibývá jich a chuť hovořit o nich roste rok od roku.
Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když líčí své nemoci, ale nauč mě trpělivě je snášet.
- Také se neodvažuji prosit o lepší paměť - ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich pamětí.
Nauč mě té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit.
- Drž mě, abych byl, jak jen možno, laskavý.
Starý morous je korunní dílo d'áblovo.

Šeříu - Podmokly

- Nauč mě u jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych se také o nich dovedl zmínit.

Mám vrásky a šedivé vlasy.

- Nechci si stěžovat, ale Tobě, Pane, to říkám - bojím se stáří.

Je mi tak, jako bych se musel rozloučit, nemohu zastavit čas.

- Pociťuji, jak den ze dne ztrácím sílu a přicházím o bývalou krásu.

Byl jsem pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými.

- Teď cítím a uznávám, že již toho nejsem schopen.

Byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel.

- Ale Ty, Pane, říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“

Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak jej Ty řídíš.

- Ne mrzoutsky, ne lítostivě se skleslou náladou, ne jako odcházející, ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu mě Ty ještě povoláš.

A k tomu mi dej všechnu sílu srdce.

Amen.

Rady ze 16. století, připisované sv. Františkovi Saleskému – čas jim však vůbec neubral na aktuálnosti. Poprvé jsem tato slova slyšela v televizním pořadu 24. prosince 2011 „Na kávě u Kamily“. Bylo to vánoční setkání legendární hlasatelky Kamily Moučkové s přáteli.

<http://janasevc.webovastranka.cz/>

Rok víry

ROK VÍRY 2012 2013

nějsší“ víru.

Možná je to tím, když máme Rok víry, že mě častěji napadá, jak je to asi tak s tou mou vírou... Ono lze věřit kde čemu a lidé skutečně věřili, věří a věřit budou kde čemu. Kvůli tomu by asi Rok víry ani nemusel být, že? My ale nějak tušíme, že se po nás „chce“, abychom věřili tak „nějak jinak“. A to je právě ono – jak tedy?! Čemu?!

Je právě období, kdy se ve větším světě objevují „hvězdní lidé“, kdy se straší koncem světa, čipováním, ale i zaručenými zprávami různých „vizionářů“, „proroků“, soukromých zjevení, přičemž čím větší počet „zjevení“ zahrnu, tím se zřejmě jedná „důklad-

Dá se to lehce přejít mávnutím ruky, to když se jedná o zřejmé blábolky, ale někdy si není jeden jistý, to u těch rafinovanějších, které mohou zvíkat i jinak uvážené jedince, a je již jedno, zda jde o laiky, či duchovní. Vždy je dobré se zajímat o danou věc, udělat si obrázek, pátrat po tom, k čemu a komu má daná informace vůbec asi sloužit... Prostě použít dar rozumu.

Někdy to vypadá ovšem tak, že myšlení zřejmě bolí, a tak máme možnost kolem sledovat a setkat se i s věřícími, kteří z určité pohodlnosti věří raději všemu,

kde se vyskytuje P. Maria, P. Ježíš, nejlépe za každým druhým slovem a dál to raději nezkoumají. Co kdyby zkoumáním náhodou nedej bože došli k něčemu, co by je mohlo svést na scestí – to raději nemyslet... Někde v pozadí ale možná „sedí“ spíš strach. Strach z kde čeho, z toho, že něco udělám špatně, než se po mě chce, strach z něčeho, čemu nerozumím, strach jak to bude „jednou“, ale i třeba za měsíc... Chce po nás Pán, abychom byli lidmi vystrašenými? Bereme Pána jako karabáčníka, který čeká jen co klopýtne, aby nás pěkně „přidusil“?

Není ale Pán spíše laskavý, milosrdný, přející? To samo sebou neznamená, že toho budeme zneužívat, myslet si, že hold je tak nadmíru laskavý, až by to hraničilo z bezmocí a my si tedy můžeme dělat co chceme... To je celkem jasné. Nezapomínejme, že je i spravedlivý, se vším, co s tím souvisí.

A nyní praktické cvičení. Vyzkoušíme si to třeba na www.varovani.org ☺. Uvedu zde několik vybraných názorů, které si pěkně přečtete. Výsledek je jak to bývá na konci. (R. S.)

bez komentáře:

... Dobrý den pane XY, ohledně brožurky Ježíš Kristus Varuje ... chtěl bych jen doplnit:

- vizionářka je skutečně mladá maminka od 4 dětí z Irska,
- brožurka vznikala po pečlivé úvaze mnoha lidí a korektorů zapojených jak do českých stránek www.varovani.org, tak i partnerských a původně starších slovenských stránek <http://jezis-kristus-varovanie.webnode.sk>.

Jedná se o výběr toho nejpodstatnějšího z více jak 600 poselství, která od 9. 11. 2010 Ježíš vizionářce dává.

Vzhledem k obsahu poselství (nejen samotné brožurky) a také nápadné shodě všech asi necelých 20 proroků působících dnes ve světě se jedná o poselství mimořádně závažná a důležitá.

Strávil jsem studiem a porovnáváním nejrůznějších zdrojů a faktů již více jak 3/4 roku a mohu potvrdit, že se skutečně jedná o velmi podivuhodné Boží dílo. Velmi mnoho zkušeností a také kontaktů na osoby, které se zapojily do modlitební kampaně a nebo nějak jinak sympatizují s tímto poselstvím naleznete přímo na Slovenských stránkách v sekci „Život v duchu poselství“. ...

autor nezjištěn

z jiného soudku:

... Po rozhovoru s otcem Kryštofem, který důkladně přečetl brožurku „Ježíš Kristus varuje lidstvo“ – brožurka a pak POSELSTVÍ V SEŠITECH. Našel tam několik bludů a falešných proroctví, které nesouhlasí ani s Písmem svatým, Katechizmem Katolické Církve (KKK 66-67) a také s normami pro postup při rozlišování, údajných vidění a zjevení vydaných Kongregací pro nauku víry.

Problém je docela vážný o. Kryštof se obrátil na otce arcibiskupa Jana Graubnera, aby se na toto téma vyjádřil. O. arcibiskup se vyjádřil takto: „že všechny tyto varování nepochází z prostředí katolické církve a církev s tím nesouhlasí. Máme věřit Písmu sv., autoritě církve, svému svědomí a snažit se rozlišovat co pochází od Boha a co od zlého ducha“.

Už sv. Pavel apoštol psal Timotejovi (4, 1-5, 2) Duch prohlašuje docela jasně: v posledních dobách někteří lidé odpadnou od víry a budou se držet bludařských duchů a ďábelských nauk, prohaných pokrytců... a ty se posvěcuj Božím slovem a modlitbou.

O. Kryštof upozorňuje, že jsme povinni poslouchat autority církve. V usnesení Lateránského koncilu se praví: veškerá vytržení, prorocství, musí být zkoumána apoštolským stolcem, jenž zkoumá danou záležitost formou procesů, který se započíná pod autoritou ordináře. Ten svolává komisi zkušených zbožných lidí. Veškerý podvod bude potrestán exkomunikou.

Tridentský koncil: ve věci zjevení je zodpovědnou osobou ordinář, žádný nový zázrak nemůže být bez souhlasu biskupa uznán. V pravých zjeveních hovoří Bůh jasně, krátce a srozumitelně.

O. Kryštof mě požádal, abych vás na to upozornila a právě tento dopis mi poslal, abych vám ho přepsala.

S přáním Božího požehnání. Monika

a co takhle?

... Děkuji XY za krásné shrnutí a pojmenování problému mariánských zjevení:

- Neuvěřím v pravost žádného z „mariánských zjevení“, které neřekne obraťte se ke Kristu, jen skrze Něho je spása.
- Nevěřím, že by Maria Matka Kristova, kdy chtěla strhávat pozornost na sebe.
- Nevěřím, že by se chtěla nechávat uctívat.
- Nevěřím, že by chtěla, abychom se báli, když její Syn říká: Nebojte se!
- Nevěřím, že by někdy řekla, že jediné růženec...
- Nevěřím, že by Maria matka Krista řekla „Zabránila jsem příchodu pohrom tím, že jsem obětovala Otci spolu se všemi obětovanými dušemi, které Ho těší, utrpení Syna, které snášel na Kříži, Jeho krev a Jeho velmi milující Duši. Modlitba, pokání a oběti mohou utišit hněv Otce.“, dokonce mám problémy větu pochopit (ale o to asi autorovi jde).

Mám problémy i se spoustou dalších „svědectví“... V bibli Maria mluví takto:

- Maria řekla: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ (Lukáš 1:38)
- Maria řekla: „Duše má velebí Pána a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení...“ (Lukáš 1:46-55)
- Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“ (Jan 2:5)

Podobných „poselství“ a „varování“ je v naší církvi plno, ...

Lubor

a jinak:

... Pozadí těchto zjevení byt' často nevybočujících z oficiálního učení církve vidím právě potřebu sebeprosazení. Všímám si také, že tyto vizionáři často ze zcela odlišných koutů světa používají zvláštní jednotný „církevní jazyk“, kterým se už dnes běžně nemluví, jako kdyby kopírovali nějakou brožurku z počátku minulého století... Myslím, že to nemůže být dáno jen překladem, byt' asi překládají stále stejní lidé...

Všímám si také nestandardně vysoké koncentrace zbožných frází v těchto zjeveních.

Mila

další pohled:

... Josef Zvěřina kdysi odpověděl na dotazy ohledně Medžugorje, Fatimy, Lurd a Litmanové (o Akitě jsem tenkrát nic nevěděl), že soukromá zjevení nepotřebuje. Ježíš nám dal takovou plnost poznání, že je to víc, než můžeme v životě využít. Ježíšovo poselství nepotřebuje doplňování a soukromé zjevení je soukromé, a zda je pravé nebo falešné nevíme, určité je však soukromé. Dávám mu za pravdu, neboť viděl jsem, jak to v Medžugorje vede ke komerci, k nábožnému fetišismu, ke klanění a to podstatné na následování Ježíše zůstává stranou. Ježíš nikdy neřekl, klaňte se mi. Nikdy nevyzýval k drmolání modliteb, k „hromadění zásluh“, nikdy neřekl, že se Otec hněvá, nikdy nezpochybnil tvrzení Bible, že co Bůh stvořil, je dobré, nikdy nestrašil lidi, aby měl větší „úspěch“, aby ho následovalo více učedníků, nikdy se neodvolával na svá vidění ve vytržení. Takže co je podstatné? Písmo je toho plné, jenomže nám to jakoby zevšednělo, jakoby to potřebovalo doplnění, a chováme se, jako bychom k životu potřebovali něco dalšího, pohansky posvátného. A tak tedy žádné náhražky, ale vztahy, vztahy a zase vztahy. K bližním (i k sobě), k Bohu, k Ježíšovi v bližním, a dokonce k nepříteli.

Ve světle Ježíšova poselství jsou pro mne všechna soukromá zjevení irelevantní a nezajímavá a konec konců docela lituji odpovědné lidi v hierarchii, kteří mají rozhodovat, je-li některé zjevení pravé a jiné levé.

J. K.

a ještě toto:

... I děti učíme jak poznat podvodníky. I staré lidi varujeme, aby „podle sebe nesoudili druhé“ a nebyli naivní.

Každý úřední dokument, i církevní, má určité náležitosti: název a adresu firmy, razítko, podpis odpovědné osoby, datum a místo.

Podle brožurky prý papež o „prosinčové předpovědi“ ví. Biskupové prý také vědí – ale bojí se(!) Nedávno v Itálii odsoudili čtyři „zeměřesenílogy“ do vězení, neboť zanedbali varovat obyvatelstvo. (srv. Ez 2:10-19)

(V 50. letech minulého století také někteří katolíci nakupovali potraviny, připravovali zatemnění oken, prosili Boha, aby zadržel svou trestající ruku a hledali mezi nebešťany, kdo by byl ochoten spravedlivého Boha ohnout k milosrdenství.)

Učíme se rozpoznávat podvodníky všeho druhu.

Někteří rádi straší sebe i druhé. A někteří se rádi nechají strašit.

Někteří lidé pokládají za ctnost v náboženských otázkách vypínat rozum. (Rádi tvrdí: „Nedá se vše změřit a zvážit, musíš věřit!“)

Máme být stále připraveni. Ježíš řekl: „O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.“ Že by Bůh svůj názor změnil?

Je moudré, že nevíme, kdy se ocitneme před Tváří boží. Důležité je vědět, jak jednat spravedlivě a jak si pěstovat charakter, abychom s Bohem ladili.

V. V.

Vyjádření arcibiskupa olomouckého k šíření tzv. „Velkého varování Ježíše Krista“ a různým poselstvím o konci světa

Na různé dotazy laiků i kněží na tak zvané „Velké varování Ježíše Krista“, které se šíří po internetu a někde také rozdává v kostelích ve formě brožurky, odpovídá olomoucký arcibiskup Jan Graubner následujícím sdělením.

Tato poselství o velkém Božím varování pocházejí z údajných soukromých zjevení nejmenované irské vizionářky. Nemají schválení žádné církevní autority. Přestože obsahují modlitby k Božím milosrdenství, vyzývají ke zpovědi a svěcení „pečetí“ kněžem, obsahují řadu bludů a nejsou v souladu s naukou katolické církve. Biblické úryvky jsou vykládány svévolně a v rozporu s církevní naukou. Sama Bible při tom říká: Buďte si vědomi toho, že žádný výrok Písma není ponechán ničmu soukromému výkladu (2 Petr 1, 20).

Poselství vybízí, aby si lidé jako záruku ochrany proti ďáblovi pořídili „pečet živého Boha“ tím, že si ji stáhnou z internetu a najdou kněze, který jim ji posvětil. Upozorňuji kněze, že na takové věci nesmějí spolupracovat, že by šlo o hřích zpronevěry svému kněžskému poslání a podporu vznikající sekty. Věřící vyzývám, aby se nepodíleli na šíření těchto bludařských poselství. Na ty, kdo by po tomto upozornění dále spolupracovali na jeho šíření, se vztahují slova sv. Pavla: Divím se tomu, že se od toho, který vás povolal v Kristově milosti, tak rychle uchylujete k jinému evangeliu. Ale to naprosto není nějaké jiné evangelium! To jen jistí lidé vás matou a rádi by překroutili evangelium Kristovo. Ale i kdybychom my sami nebo anděl z nebe vám hlásal evangelium odchylné od toho, které jsme vám hlásali, buď proklet! ... Snažím se teď, abych si získal přízeň u lidí? Anebo u Boha? Což se ucházím o to, abych byl pěkný u lidí? Kdybych ještě i teď chtěl být pěkný u lidí, nebyl bych Kristův služebník (Gal 1, 6-8.10).

Podobně se šíří i různé předpovědi o konci světa. K těm připomínám Ježíšovo slovo: O tom dni a té hodině neví nikdo, ani nebeští andělé, ani Syn, jenom sám Otec... Buďte tedy bdělí, protože nevíte, který den Pán přijde (Mt 24, 36.42). Pro nás není důležité, jestli se setkáme s Bohem při konci světa, či ve chvíli smrti, která může přijít kdykoliv. Důležité je, abychom byli připraveni na Boží soud, na setkání s Pravdou. Jediná správná reakce na všechna poselství tohoto druhu je pokání podle výzvy Jana Křtitele: Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu (Mk 1, 15).

Protože: Pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu (1 Kor 15, 22), je třeba budovat pevné a důvěrné přátelství s Kristem.

Protože Ježíš říká: Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má věčný život a nepodléhá soudu, ale už přešel ze smrti do života (Jan 5, 24), a jinde: Žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře na věky (Jan 11, 26), je třeba přijímat Boží slovo s opravdovou vírou a žít podle něho.

Protože Ježíš říká: Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřím v poslední den (Jan 6, 54), je třeba přistupovat ke svatému přijímání Krista v eucharistii, ale být k tomu i náležitě připraven, protože: Kdo by jedl tento chléb a pil kalich Páně nehodně, proviní se proti tělu a krvi Páně (1 Kor 11, 27).

S plným vědomím pastýřské povinnosti upozorňuji všechny věřící na tato nebezpečí a zároveň je prosím, aby věrní evangeliu usilovali o svatý život ve společ-

č enství církve. Ty, kteří snad z nevědomosti uvěřili bludným naukám, prosím, aby se pokorně vrátili k nauce evangelia a katolické církve. Všechny zahrnuji do svých modliteb a provázím svým požehnáním + Jan Graubner, arcibiskup olomoucký.

Zprávy z arcidiecéze, rss-čbk, 23 Listopad 2012

Úryvky...

Přemýšlel jsem, zda zde uveřejňovat překlady úryvků z díla Edity Stein - sv. Terezie Benedikty od Kříže, karmelitky. Nakonec, proč ne?

☞ Es kommt...

Je důležité mít skutečný tichý koutek, kde můžeš s Bohem se setkávat bezprostředně, a navíc každodenně... nejlépe v ranních hodinách, než začne práce dne.

☞ Natuerlich...

Přirozeně, náboženství není něco do ústraní a pro volné chvílky, naopak: musí být základem a kořenem všeho života, a nikoliv jen vyvolených, ale každého skutečného křesťana.

☞ Jeder Wechsel...

Každá změna vnějších okolností způsobuje narušení vnitřního klidu. Proto by člověk neměl vyhledávat toho, kdo je Bohu cizí.

☞ Ich bin nur...

Jsem pouhým Pánovým nástrojem. Toho, kdo ke mně přijde, bych chtěla k Němu vést. Ale když vidím, že jeho pozornost je poutána na mne, pak jako nástroj dále sloužit nemohu a musím Pána prosit, aby mu jinak pomohl. Vždyť není jen na jednoho odkázán.

(Poznámka: Sestru Terezii Benediktu od Kříže, jako bývalou Prof. Dr. Editu Stein, se značným vědeckým věhlasem, vyhledávali mnozí ze zvědavosti a všetečnosti. Toho se možná tento úryvek týká.)

☞ Ich Weiss...

Vím, že mám Někoho ve své blízkosti, komu mohu bezvýhradně věřit - a to mi dává klid a sílu.

☞ Dass es moeglich ist...

Že je možné vědu dělat, jako službu Bohu, jsem poznala na Tomáši Aquinském.

☞ Unsere Wirksamkeit...

Naše působnost na druhé je jen do té míry požehnána, pokud nepozbýváme ani píď ze své víry a svých základů a neomylně můžeme jít ve shodě se svým svědomím. Když tomu tak není, uvědomím si, že se musím stáhnout, i když na tom záleží třeba i mnoho další činnosti. Bůh má přeci tolik jiných možností jak duším pomáhat.

☞ Das Koennen...

Způsobilst stoupá s množstvím nutných věcí. Když něco právě nehoří, tak to pomine. Nebe spočívá na své ekonomii.

☞ Du machst...

Nejsi sám, kdo dělá den co den věci špatně - to děláme všichni. Pán je trpělivý a má velké slitování. V moci své milosti může i naše chyby použít - když je na Jeho oltář položíme.

překlad A.S.

Hnutí a komunity působících v České republice

Hnutí Světlo-Život

Toto polské hnutí se nejprve nazývalo Oasis, ale od roku 1976 nese jméno Světlo-Život (polsky Swiatlo-Zycie). Abychom je pochopili, musíme se vžít do situace 50. let v Polsku: Veškeré sdružování a práce s mládeží byly zakázány a církev se snažila tento zákaz vhodným způsobem obejít.

Hnutí vzniklo přičiněním P. Franciszka Blachnického při duchovních cvičeních pro šedesát ministrantů v červenci roku 1954. Mělo být jejich pokračováním jako trojí úkol: čisté svědomí osvobozené od hříchu, poslušnost a láska. Takto vzniklá skupina se nazývala „Oáza Božích synů“. Roku 1957 obdržela diecézní schválení (Katowice) a od té doby se proměňovala v hnutí, jež se soustředilo na pořádání a vedení duchovních cvičení pro mládež, aby se učila žít opravdu křesťansky.

Roku 1969 změnilo hnutí název na „Oáza živé církve“. Chtělo zdůraznit význam křesťanského společenství, v němž lidé v síle křestní milosti žijí novým životem a rostou v opravdové bratrské lásce. Definitivně se název hnutí změnil na prvním národním kongresu roku 1976 na Hnutí Světlo-Život. Zároveň se vyjasnil cíl: pomáhat lidem dosáhnout pravé dospělosti, jejímž základem je živá víra osvětlující vlastní život a proměňující život ostatních lidí.

Hnutí je založeno na Písmu svatém, na učení koncilu, na postavě Krista služebníka a na mariánské zbožnosti.

Vychází ze slova Božího světla a pravdy, jež působením Ducha svatého sjednocuje kontemplaci s činností, vyznání víry s každodenní prací. Základním biblickým symbolem je nápis na jednom starém kříži: Fós-Zöé (Světlo-Život). Služba církvi a společnosti se zakládá na pojetí církve jako společenství. Hnutí se snaží vytvořit zdravé rodiny, dostatečný prostor pro život a společenství schopná ve znamení dobra, pochopení a milosrdenství sloužit lidem. Hlavní myšlenku hnutí dotváří postava Panny Marie. Úcta k ní se v hnutí projevuje růžencem, modlitbou Anděl Páně, zpěvy a poutěmi, především na Jasnou Góru.

Světlo-Život je typicky katecheticko-pastorálním hnutím s cílem evangelizovat a formovat dospělé křesťany. Tradiční spiritualitu spojuje s novými požadavky života dnešní společnosti. Poslední dobou se stará též o liturgii, ekumenismus, rodinu a misie.

Členové se rozdělují podle základních stupňů jejich cesty víry. Po absolvování oázy se skupiny dělí na „martyria“, „leiturgia“, „koinonia“ a „diakonia“ podle toho, v jaké oblasti života církve působí. Vedoucí skupin v jednotlivých regionech se každých 7 týdnů scházejí, společně se radí o dalším postupu prací a vzájemně se informují.

Zpočátku byli biskupové vůči hnutí velmi rezervovaní. Nyní jsou mu nakloněni příznivěji a jeden z nich byl oficiálně jmenován jeho „ochráncem“. Díky pádu režimu se hnutí může volně šířit. V únoru 1988 byl pověřen jeho vedením Henryk Bolczyk. Hnutí se přednostně zaměřuje na sociální oblast, jež byla doposud velmi opomíjena.

Do naší republiky začalo hnutí nejprve pronikat neorganizovaným způsobem, kdy se mládež z bývalého Československa účastnila oáz v Polsku. Kolem roku

Štěpín - Podmokly

1980, kdy byla tato možnost slovenské mládeži znemožněna, vzniká hnutí na Slovensku, které dnes čítá okolo osmi tisíc účastníků z prázdninových oáz.

V Čechách existují oázy v např. v Praze, Ústí nad Labem, Brně, Znojme, Olomouci. Celkem na prázdniny jezdí asi 180 účastníků.

Kontaktní adresa: P. Jan Rajlich; Hradiště 4, 400 01 Ústí nad Labem; tel.047 / 5220 853.

z knihy Nová hnutí v církvi, www.vira.cz

Přehled mší sv. a kulturních akcí přes vánoce 2012

Kdy	Co	Kde	Od kolika	
24. 12. Pondělí	Štědrý den	kostel sv. Františka - Podmokly	*	*
	Vigilie Slavnosti Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	16:00	22:00
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	*	20:00
25. 12. Úterý	Slavnost Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
26. 12. Středa	Svátek svatého Štěpána, prvomučedníka	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	*
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
27. 12. Čtvrtek	Svátek svatého Jana, apoštola a evangelisty	kostel sv. Františka - Podmokly	*	17:00
28. 12. Pátek	Svátek svatých Mládětek, mučedníků	kostel sv. Františka - Podmokly	*	17:00
29. 12. Sobota	Sobota v oktávu Narození Páně	ÚSP - Bynov	*	17:00
30. 12. Neděle	Svátek svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*
31. 12. Pondělí	Pondělí v oktávu Narození Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	*	17:00
01. 01. 2013 Úterý	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	*

Pozn.: Na Štědrý den (24. 12.) je mše sv. v 16:00 určena hlavně pro děti a starší osoby
Na Štědrý den (24. 12.) při mši sv. v 22:00 bude zpívat chrámový sbor
Na Silvestra (31. 12.) po mši sv. bude děkovaná pobožnost na závěr roku

Sledujte vývěsky - do uzávěrky ZzF nebyly k dispozici další data akcí...

Pro adventní večery

Povedlo se vám vyřešit minulé zadání?

Zde je výsledek:

1	7	5	2	8	3	6	4	9
3	4	9	5	6	1	8	2	7
6	2	8	4	9	7	5	3	1
2	9	6	3	7	5	1	8	4
5	1	3	8	4	9	2	7	6
7	8	4	6	1	2	3	9	5
8	5	7	1	2	4	9	6	3
9	3	2	7	5	6	4	1	8
4	6	1	9	3	8	7	5	2

	2			3			
6							
9			6		8	4	
				9		7	6
		1	4	3	5		
3							8
	4			1			
					7		
	5		8		2		6

R. S.

Slavnosti a svátky

LITURGIE

8. 12. Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
25. 12. Slavnost Narození Páně
26. 12. Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa
27. 12. Svátek Svatého Jana, apoštola a evangelisty
28. 12. Svátek Mlád'átek, mučedníků
30. 12. Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

Významné dny

1. 12. Světový den boje proti AIDS
10. 12. Den lidských práv

Výroční dny biskupů

3. 12.	Mons. Paďour	jmenován titul. biskupem (1996)
	Mons. Malý	jmenován titul. biskupem (1996)
12. 12.	Mons. Kajnek	biskupské svěcení (1992) – 20. výročí
18. 12.	Kard. Vlk	svátek
24. 12.	Mons. Posád	jmenován biskupem (2003)
27. 12.	Mons. Baxant	svátek
	Mons. Vokál	svátek

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ 3. neděle v měsíci od 9:00 - latinská mše svatá
- ◆ 4. neděle v měsíci od 18:45 - setkání s promítáním
- ◆ každou neděli od 10:00 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ každou středu od 20:00 na faře - filozofický kurz
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ 2. pátek v měsíci od 18:45 - křeslo pro hosta
- ◆ každý pátek od 14:00 do 14:50 na faře - nácvik scholy
- ◆ 18. v měsíci v 17:00 ^{+ / + + /} - obnova zasvěcení P. Marii, mše

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30	
Pondělí	07:00		
Úterý		17:00	+ / + + /
Středa	07:00		
Čtvrtek		17:00	+ / + + /
Pátek		17:00	+ / + + /
Sobota		17:00	Bynov * / ** /

+ / Přes období zimního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 17:00**

* / Přes období zimního času jsou mše svaté v **pečovatelském domově, vždy od 17:00**

+ + / Přes období letního času jsou večerní mše svaté ve všední dny **od 18:00**

** / Přes období letního času, jsou mše svaté v **liché týdny v kostele, v sudé týdny v pečovatelském domově, vždy od 18:00**

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:45	Kostel Nejsvětější Trojice
	Středa	18:00	Kostel Nejsvětější Trojice

➔ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 30. 12. 2012, před 1. nedělí v lednu ➜

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 12 Kč)